

TESZTÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVI. évfolyam 3. szám

2016. március

ÁLDOTT FELTÁMADÁSI ÜNNEPET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

„Mi jár a fejedben?”

Naponta olvassuk, talán észre sem vesszük ezt a kérdést, amikor a leghíresebb internetes közösségi oldalra fellépünk. Posztolunk egy képet, eseményt, nyomunk pár lájkot, gyorsan továbblépünk, pedig ez egy nagyon jó kérdés. Mi jár a fejedben?

Hogy mi jár másokéban, azt tudjuk: bevándorlók, menekültek kérdése, megélhetési gondok, egészségügyi megoldások,

összeesküvés-elméletek, az igazságtalanságról szóló keserű történetek, satöbbi. Ezek teszik kellemetlen

panaszfallá nem csak az internetes oldalt, hanem beárnyékolják beszélgetéseinket, pesszimistává teszik gondolkodásmodunkat, világnézetünket. Tényleg ez a valóság? Nem lehetne másképp élnünk, éreznünk?

Sokan mondják nekem, mint lelkipásztornak: „Én hiszek Istenben.” Az nagyon jó. És bízol is benne? Mit bízol rá? Mondjuk a felsorolt életterületek közül? Vagy csak hiszel benne, de nem bízol benne? Itt ez a rengeteg forrongó kérdés, néha kínoz, gyötör is már, de Istenre mégsem bízhatod ezeket? Akkor gyakorlatilag mégsem hiszel benne? Isten azt mondja: **„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és**

meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek!” (Mt 11,28).

Hinni azt jelenti, hogy hittel Öhöz a jövő, és leteszem kezébe terheimet, bűneimet, gyöttrő gondolataimat. Addig pakolom őket, meg teljesen le nem tettem. A Biblia így szól erről: **”Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel**

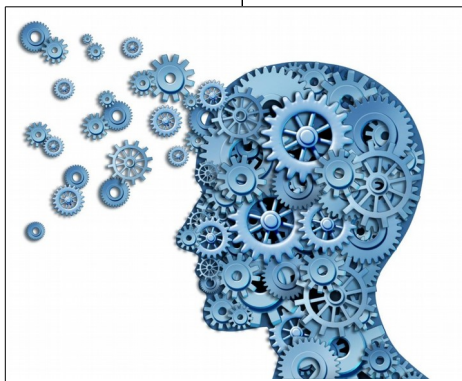
kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!” (Fil 4,6-7). És

ha újra erőt vennének rajtam a kétségek? Akkor kezdem előről, újra jövők

hozzá, mert szükségem van rá. Ő nem küld el, hanem megtisztít, megerősít. Ő nem egy téma az eszemnek, nem is egy érzélem a szívemnek, hanem egy valós személy, aki nyitott felém, vár rám, jöhetek, ahogy vagyok, és átveszi terheimet.

Akarsz békességben élni, panaszfalak helyett reményt kapni és továbbadni? Én nagyon szeretnék! Gyere, menjünk együtt Istenhez bizalommal, mert **„az Úr szeme nézi az egész földet, és erőt ad azoknak, akik teljes szívvel bíznak benne” (2Krán 16,9).**

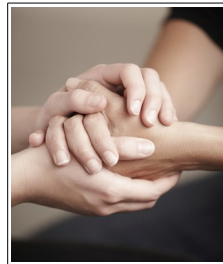
Boros Dávid

SZENTLÉLEK HÍVÁSA

Nélküled csak könyv a Bibliánk:
Talán szebb, különb, mint sok másik,
De Igévé tüzedtől válik.
Nélküled Jézus ember volt csak
És holtak maradnak a holtak,
De ha tüzed betölthet minket,
Megvilágítja értelmünket,
Látjuk Benne a Fiú- Istent.
Ki értünk odaadott mindent,
S legyőzve halált, bűnt és átkot,
Meváltotta a holt világot,
Hogy aki Megváltónak vallja,
Vele éljen, Ő úgy akarja.
S mi boldog tanúk, valljuk, éljük,
Mert üzenetét már jól értjük...
Jöjj Szentlélek, áradj ki reánk!

Nagy Kornélia

„...bocsássatok meg..., hogy Atyátok is megbocsássa...” (Mk 11,25)

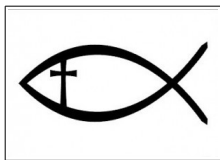
Egy kis körben beszélgettünk, és egyik – sok éve a börtönmisszióban dolgozó – társunk szerint az elítéltek mindegyike sebeket hordoz magában: nem képesek megbocsátani. Mindegy miért ítélték el, valaki rajtuk kívül is bűnös abban, hogy idejutottak (nevelés, társak, provokátorok, stb.)

A hónap igéje alkalmat ad cipelt csomagjainktól való szabadulásra. **„Bocsássatok meg annak, aki ellen valami panaszotok van.”** Ami feltétele annak: **„Hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.”** Nem kemény feltétel ez sok elszenvedett bántás, jogtalanság, rosszindulat elintézésére? Mi a jobb? Kitisztítani emlékezetünkben a terheinket, vagy életen át hordozni? A sértettség

bosszúgondolatokat indikál bennünk, energiáinkat fogyasztva. Alapos munkát kell végezni magunkon, hogy ettől megszabaduljunk, de volt valaki, aki előttünk járt ebben is: **„Krisztus is szenvedett..., mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél.” (1Pt 2,21-23)**

Természetes, hogy érzéseinket felkorbácsolta a sértés. Pál mondja: „Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek, a nap le ne menjen...” (Ef 4,26) Mi sokszor elfojtjuk sérelmeinket, azt hívén, hogy megbocsátottunk, holott ezzel konzerváljuk azokat. A megbocsátás nem egy érzés, hanem egy *szándék*, amit – kellő harcok eredményeképpen – egy *döntés* követhet. A megbocsátás nem azt jelenti, hogy megszépítjük, semmissé tesszük az ellenünk elkövetett vétket. Mindezeknek nagyon is tudatában vagyunk, ennek ellenére úgy döntünk, hogy elengedjük. Szép példája ennek József, aki nem kicsinyíti testvérei ellene elkövetett bűneit, ki tudja mondani: „Én vagyok József... akit eladtatok... **„Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt...” (1Mózes 50:20)** Testvéreit felszabadította a lelkiismereti vád alól, megbocsátott nekik (megfelelő előzetes „iskoláztatás” után, 1Móz 42-44. fejezet). A mi Urunk Jézus Krisztus pedig: **„Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” (Lk 23,34)** „nem tudják...” Ha eldöntöttük, hogy megbocsátunk, imádságban mondjuk el Istenünknek, **aki „nagyobb a szívünknel” (1Ján 3,20)**, és azt is mozdítani tudja. Lehet lelkigondozó segítségét is kérni, ha szükséges. Így esélyünk van arra, hogy mi is bocsánatot nyerünk vétkeinkre Jézus Krisztus érdeméért.

Kiss Emil

FARKAS JÓZSEF református lelkipásztor mondta: Van egyetemes Krisztus-hang ebben a világban. Az egész világon hangzik a Krisztus-igazság.

Ha valaki Vele személyes viszonyba akar kerülni, annak első dolga, hogy ezt az egyetemes Krisztus-hangot elfogadja. Amikor aztán ezt a döntést hozod: „Én nem akarok önmagam romja alatt elpusztulni, ki akarom fejteni magamat önmagamból, ostobaságaimból, indulataimból”, akkor ünneplőbe öltöztetheted a lelked, mert következik, biztosan elkövetkezik a személyedhez szóló pásztori hang. Van valami neved Jézus Krisztus előtt, és Ő egyszer csak a neveden szólít.

Lehet áldott csendben az egész életünket felmérni. Lehet a bűnbocsánattól kezdve új útra lépni, mert Jézus Krisztus így kezdte: „megbocsáttattak a te bűneid!” - ami azt jelenti, hogy isteni világosságba kerül az életed: ami azelőtt bilincs, ami azelőtt méreg, átok volt, az tanulság, útmutatás, segítség lesz. Isten feloldoz a muszályoktól, a kényszerekből, hogy új utakra léphessünk, és újként értelmezzük az Isten cselekedeteit. El lehet jutni ide: vesszöd és botod vigasztalás - Istenem, de jó, hogy nem hajítottál el! Milyen jó Uram, hogy munkálkodol! Köszönöm!

Legkedvesebb Igéim közé tartozik, amit a legtöbb temetésen is fel szoktam olvasni: „Kívánkozom elköltözni és a Krisztussal lenni, mert az sokkal inkább jobb.” Ha kérdezitek, hogy milyen a túlvilág, akkor azt mondom: nekem ez a három szó elég. Sokkal inkább jobb. Ezt az mondja igazán, akinek az itteni is jó. Nem olcsó vigasztalás, hogy itt üres és

értelmetlen az élet, de majd ott jó lesz. A halál nem egy olyan tragikus pont, ahol lezárul minden, és nincs tovább. Van tovább: az Isten szeretete folytatódik tovább.

Közreadta: H.A.

HÚSVÉTI ÚT

Virágvasárnap tépett pálmái,
ne hajoljatok ez útra!

Ne hulljon reá Golgota-virág!

Ragyogjon újra!

Ne legyen rajta többet áruló

hitszegő csókból pálma,

mert szenvedett miértünk büntelen

Az, Aki járta!

Hazug hozsanna, töviskoszorú

nem illik húsvéti útra!

Szeressük Jézust! Legyen életünk

húsvéti útja!

Kárász Izabella

Gyülekezeti életképek, beszámolók

NYUGDÍJAS KLUB

2016. február 11.

„Ha a tükörbe nézek, öreget látok, látom, hogy sorakoznak mögöttem a többiek” – ezekkel a szavakkal kezdte Hetényi Attila testvér mondanivalóját.

„... *Figyeljetek életük végére, és kövessétek hitüket.*” (Zsid 13:7) – idézte.

Tudhatjuk, hogy fontos életkorban vagyunk. Követhető-e a hitünk? Figyelve életünk gyengeségeit, nyomorúságait, fontos, hogy követhető legyen a hitünk.

„Bizony, bizony mondom néked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál, de amikor megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.” (Ján 21:18) – így hangzanak Jézus szavai Péter apostolhoz. Eljön életünkbe a beszűkülés kora, amikor már nem oda mész, ahova akarsz. Jánosnak ez Pátmoszt jelentett. Aztán jött az öregkor, amikor már széken vitték be. Az utolsó vacsorán Jézus keblére hajolt. Motyogva mondta: „Fiacskáim, szeressétek egymást!”

„Izráel szemei az öregség miatt homályosak voltak, és már nem látott jól. Közel vitte azért őket Jákóbbhoz, ő pedig megcsókolta, és megölelte őket. Izráel ezt mondta Józsefnek: Nem gondoltam, hogy még meglátom arcodat, és most Isten még a gyermekeidet is megláttatta velem.” (I Móz 48:10-11) Izráel szemei homályosak voltak. Nem látott, de hálás volt. „Megláttam arcodat...” „Mennyire hálás vagyok minden reggel, hogy láthatok, az öcsém csak 8%-ot lát” – mondta Hetényi testvér. Jákób hálás volt mindenért.

„Jeroboám felesége így is tett: felkészült, elment Silóba, és bement Ahijjá házába. Ahijjá azonban már nem látott, mert az öregség miatt hályog

támad a szemén.” (I Kir 14:4) Ahijjá ül a sötétben, majd hangot hall. Még volt tennivalója. – Megöregszünk, látásunkkal, hallásunkkal baj van, de még tehetünk valami jót bármivel, megkérdezhetjük: hogy vagy? Van-e valamire szükséged? Kovács Imre bácsi felesége a betegágyán verseket mondott betegtársainak.

„Ászá összes hőstette....., kivéve azt, hogy öregségére megbetegedett a lába.” (I Kir 15:23) Ászá Dávid hűséges fia volt, Isten kedveltje. Öregkorára lábfejős lett. Ebből nem kell kiolvasni Isten nemtetszését. Isten miért engedi meg? A „nemszeretem” napokkal együtt jár az öregkor.

„Illés megijedt, ...” (I Kir 19:3-8) elment a pusztába, leült egy rekettyebokor alá...! „Kelj fel, egyél!” – mondta neki egy angyal. Illés jövendőlt szárazságot, esőt, de semmi nem történt. Jön a hideg, melegfront. „Vigyázní testvérek, ez a rekettyebokor!” – figyelmeztetett Hetényi testvér. Másképp megy, amikor az ember még erős, vagy már amikor nem. Isten gondoskodik az elemi szükségleteinkről. Ez a pogácsa és a víz. Utána jön a többi. „Mit csinálsz itt Illés?” hangzik felé a kérdés. Teljes erővel „önsajnálók”. Kend föl magad helyett Elizeus prófétát! Az ügy megy tovább, Isten viszi tovább. Én pedig hozzátérek.

Öregember könyörgése, imádság: „Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem...” (Zsolt 71:18) Hittel, reménnyel menjünk a jövő felé. Látszólag kiszolgáltatottak vagyunk, de mi dirigáljuk a családjunkat a mosolyunkkal, kedvességünkkel a környezetünkben. Öreg koromban se hagyj el engem Istenem! – nem velem múlik el az élet!

Ezt követően lelkipásztorunk: Boros Dávid testvér „Visszatekintés, ahogy én láttam” címmel kivetítéssel

elvitt bennünket a hegymászó túraira:
Szlovéniába a Júlia-Alpok csúcsára, majd
láthattuk az olasz Alpok dolomitjait,
Ausztriát, Svájcot, Visegrádot.

Szabó Mária

A KERESZT

Míg emberekre építettem
S földi tükrökbe nézegettem:
Talán igazán meg se láttam...
Bár tudtam: út nélküle nincsen,
Ha szétszórom is minden kincsem:
Hogy reám szakad - titkon - vártam.
S míg nem éreztem - Uram - rajta,
Hogy Te helyezted vállaimra:
Kétségbeesve néztem rája...
S míg akaratom, szent végzésed
Róla csöndesen rám nem nézett:
Gyalázatomnak volt a fája...
De megmutattad nékem - Áldott -
A kereszten épült világok
Győzelmes, tiszta, szent varázsát...
S én összetörve, összerogyva,
A lábaid elé borulva,
Magamra veszem terhét, átkát...
Óh, nem azért, hogy jobbnak lássad
Én bűnös, fáradt, bús orcámat...,
De mert megjelentetted nékem...
És elhiszi a szívem - látod -
Csak ez lehet a Te világod
S az én legdrágább örökségem.
Míg nem éreztem, Uram, rajta,
Hogy Te helyezted vállaimra:

Kétségbeesve néztem rája...
Se szent terved és végzésed
Róla csöndesen reám nézett
S reménységemnek lett a fája!

Kovácsné H.Jolán

Párkapcsolat gazdagító vacsora

Lassan hagyománya van
közösségünkben a "Házasság hete –
szerelmesek napja" kapcsán
megrendezett párok, házaspárok
vacsorájának.

Ez évben is február 13-ra
meghívást kaptunk egy kellemes
légtérben, hangulatos környezetben és
nem utolsó sorban kényeztető ínyc
vacsora mellett eltöltött estére. Szép
számban gyűltünk össze fiatal és idősebb
házaspárok képviselve a gyülekezetben
élő korosztályokat. A köszöntés után az
asztalközösségeket összerázó,
összehangoló játék következett. A játék
végére rájöttünk, hogy bár sok a közös
dolog bennünk, mégis minden pár
különleges valamiben. A játék után
Boros Dávid lelkipásztor testvér néhány
hasznos tanácsot adott a kapcsolati
konfliktusok kezeléséhez. Mert szerető,
Istenben hívő párok házassága sem
mentes a konfliktushelyzetektől, és nem
is kell annak lennie. A megoldás a mi
kezünkben van, de Istentől kérjük el. Az
est utolsó, és nem kis kíváncsisággal várt
méltó befejezése volt a vacsora. Nem
csalódtunk most sem! Ahogy az előbbi
években már hozzászórtunk, kényeztetés
volt a javából! Köszönet mindenért
azoknak, akik fáradoztak az
elkészítésben.

Jövőre veletek ugyanitt!

Fejér Laura

Innen – onnan

LEGYEN HÚSVÉT

*Harangzengéssel beköszönt a húsvét,
virágpompa ring minden levelén,
ledobja fagyott páncélját az élet,
győzőként ragyog a tél tört jegén.
Jézus lehetett ilyen győzedelmes,
nagy ünnepi, szép, lelki fénymezőn,
mikor nagypéntek gyászos éje helyett
húsvéti fényben feltámadt, dicsőn!
Ó, nincs szebb, mint a feltámadott élet,
az újjászépült, ragyogó világ!
De nagypénteki búra győzedelmet
e föld népének vajon itt ki ad?
Nincs addig húsvét az emberi szíven,
hiába hívja ünnepi harang,
míg Jézus lelkét magáénak vallva
nem szólal benne kikeleti hang.
Mindenfelé e földön legyen húsvét,
Jézust meglátó, megváltó öröm,
boldog tudat, hogy nem hal meg a lélek,
ha hisz, de ragyog örök örökön.
Ünneplő szívvel Jézust magasztalva
zengjen az ének it e föld terén
amíg, mint mindig, beköszönt a húsvét,
s virágpompa ring minden levelén...*

Kárász Izabella

AMI A TIÉD

Egy ember hirtelen meghalt...
Egyszer csak megpillantotta az Istent,
ahogy közeledett egy bőrönddel a kezében.

- Fiam, itt az ideje, mennünk kell.
Az ember megkérdezte: - De miért ilyen hamar? Olyan sok tervem volt még...

- Sajnálom, fiam! De... most van itt az ideje, menned kell...

- És mi van a bőröndben?

- Minden, ami a Tied volt!

- Ami az enyém volt? Akarod mondani...

A holmim, ruháim, pénzem?

- Sajnálom, fiam... de az anyagi javaid sohasem voltak a tied. A földhöz tartoztak mindig.

- Akkor... az emlékeim?

- Sajnálom, fiam, de azok nem jönnek veled. Soha nem voltak a tied. Az időhöz tartoztak.

- Akkor... a tehetségeim...?

- Ezek sem voltak a tied. A körülményekhez tartoznak.

- Akkor... a barátaim..., a családom?

- Sajnálom, fiam, de azok sem a tied. Az életutadhoz tartoztak.

- De a feleségem... És a gyerekeim...?

- Sajnálom, fiam, de még ezek sem a a tied. A szívedé voltak.

- Akkor... a testem? - Ez sem volt tiéd soha. Az a poré...

- Akkor a lelkem?

- Sajnálom fiam, de a lelked... A lelked sem volt sohasem a tiéd! A lelked az Enyém.

A kétségbeesett ember kitepte a bőröndöt Isten kezéből és kinyitotta. Üres volt! Könnyekkel szemében az ember megkérdezte Istent: - Soha nem volt semmim?

- De igen, fiam... Minden pillanat, amit megéltél, csakis a Tied volt...

Tehát vésd eszedbe: az élet pillanatokból áll. Pillanatokból, amik csak a tied. Örvendj hát nekik, ahogy csak tudsz! És semmi azokból, amiket a magadénak hittél, ne állítson meg, hogy azt tedd! Most élj... Az életet éld!!!

ISTEN JELENLÉTE

Volt egyszer egy vallásos, jámbor asszony, akit eltöltött az Isten iránti szeretet. Minden reggel templomba ment. Az úton a gyermekek köszöntötték, koldusok csatlakoztak hozzá, de ő annyira elmerült állhatatosságában, hogy még csak észre sem vette őket.

Egyik nap hasonlóképp haladt az utcán, és éppen az istentisztelet idejében ért a templomhoz. Lenyomta a kilincset, de az ajtó nem nyílt ki. Ismét erősebben nyomta, de az ajtó be volt zárva. Elkéseredve a gondolattól, hogy évek óta először elmulasztja az alkalmat, és nem tudván, hogy mit csináljon, felnézett. És akkor ott, pontosan az orra előtt megpillantott egy kis cédulát az ajtóra szegezve. Ez állt rajta: - Itt vagyok, kint...

Közreadta: H.A.

AZ EZÜSTMŰVES

A mester a tűz előtt ült, kezében tartotta a fogóvasat, melynek végén izzott a fém. Az inas kérdezgette őt: - Miért tartod az ezüstöt a tűzben?

- Azért, hogy minden szennyeződés kiégjen belőle, és nagyon tiszta és nagyon értékes legyen.

- De miért nézed folyamatosan?

- Azért, hogy kellő pillanatban tudjam kivenni, akkor, amikor már nincsen benne semmi szenny, de még nem égett meg a tiszta fém a tűzben.

- És mikor van ez a megfelelő pillanat?

- Amikor meglátom benne a saját arcvonásomat. - A mester egy kicsit elhallgatott, aztán csendesen hozzáfűzte: - Tudod, ugyanúgy van velünk a jó Isten is. Csak addig hagy bennünket a földi élet

tisztító tűzében, amíg meg nem látja bennünk a saját arcvonásait. Egy pillanattal sem tovább.

Közreadta: H.A.

A LEGNAGYOBB CSODA A SZERETET

Jézus ÉL - ma is él és pontosan ugyanúgy cselekszik, mint kétezer évvel ezelőtt! Nem a nyitott sír a csoda, hanem az a szeretet, amelyik ezt az üzenetet bírta az angyalokra! És a Jézus szavairól elfelejtkező asszonyokra, akiket mégis felhasznál áldott hírvivőknek. Az a szeretet, amellyel úgy jelenik meg tanítványai között, mintha mi sem történt volna, mintha sose aludtak volna el, míg Ő szenvedve imádkozott, mintha sose futottak volna el, amikor Őt elfogták, mintha sosem tagadta volna meg Péter... Erre a szeretetre valóban csak Isten képes! Ez a szeretet - Istenre vall! Így csak Isten tud szeretni! Itt az ideje, hogy komolyan vegyük, mi is részesei lehetünk ennek a jézusi agapénak: lessük el és tanulgassuk Tőle a csodák csodáját!

Gyökössy Endre

Gondolatok

➤ „Uram, mint elkóborolt bárány, szorongva kerestelek magam körül, míg Te mindvégig bennem lakoztál...!”

(Szent Ágoston)

➤ „Minden szeretet ósképe: a Golgotai áldozat - önmagamat maradéktalanul odaadni.”

➤ „Hogy mi lesz Istenből, ha emberkézre jut? Megmondja a kereszt. Hogy mi lesz az

emberből, ha Isten veszi a kezébe? Megmutatja a feltámadás.”

➤ **„Ne féljete! Ti a keresztre feszített názáreti Jézust keresitek. Feltámadt, nincs itt!” (Mk 16:6)**

➤ „Vannak dolgok, amikről nem lehet beszélni, amit csak önmagával intézhet el az ember. Meg az Úristennel.”

(Wass Albert)

➤ „Csak belső indíttatásra, az Isten irányításával akarok cselekedni.” (Balczó András)

➤ „Gyémántot nem lehet csiszolni súrlódás nélkül, az ember sem válik tökéletessé megpróbáltatások nélkül.”

➤ „Akkor töltekezel Istennel, amikor hiányát átéled.”

(Simon András)

Gyülekezetünk betegei

**„Hallgasson meg téged az Úr,
legyen oltalmad Jákób Istenének neve,
küldjön neked segítséget szentélyéből,
oldja meg szíved vágyát,
teljesítse minden tervedet!”
(Zsolt 20:1-5)**

Ádány Vince és neje

Balogh Irén

Deák Attila

Gálffy Imre

Hetzke József és neje

Huszta Tiborné

Kántor Ida

Kántor Imréné

Kiss Tamara

Liptai Sándorné

Nagy Sándor

Ráduly Emil és neje

Rumbold Gyula

Sebők Györgyné

Stubnya Tiborné

Szabó László

Szalay Mihályné

Szikszai Lajosné

Szűcs Borbála

Tóth Imréné

Vida Sándorné

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az

orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

március 6. 09:00	Közös imaóra
március 8. 18:00	Kórházmisszió
március 10. 15:00	Nyugdíjas klub
március 11. 18:30	Ifjúsági klub
március 13. 9:00	Kiscsoportos Biblia-tanulmányozás
március 13.	du nincses összejövetel
március 20. 9:00	Női/férfi imaóra / Virágvasárnap
március 20. 15:00	Börtönmisszió / Olajág otthonban istentisztelet
március 23.	nincses összejövetel
március 25. 18:00	Nagypénteki istentisztelet
március 27. 9:00	Közös imaóra / Húsvéti istentisztelet
április 1. 18:30	Ifjúsági klub
április 3. 9:00	Közös imaóra

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

de. 9:00 imaóra,

de.10:00 istentisztelet

du. 17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

19:00 énekóra

Mindenkit szeretettel várunk!